

σημείωμα για την έκδοση

Αγαπημένε Χρήστο Μπουλώτη, ήμουν παιδί όταν ερωτεύτηκα τη γραφή σου, όταν μαγεύτηκα και ταξίδεψα με τις λέξεις σου. Τα παραμύθια σου μαγνήτισαν τη φαντασία μου με τα ολοκαίνουρια συστατικά τους και τη λεπτή ευαισθησία τους. Όταν τα γνώρισα, ένιωθα πως υπάρχουμε μόνο εκείνα κι εγώ. Σήμερα, όμως, είμαι ευτυχής που δεν ήταν μόνο για μένα, που υπάρχουν εκεί έξω για να χαριστούν και να χαρίσουν τους θησαυρούς τους σε αμέτρητα άλλα παιδιά.

Είναι πανάρχαια η ανάγκη του ανθρώπου για την αφήγηση. Τα συστατικά της είναι φορείς των συναισθημάτων που ψάχνουν διέξοδο. Σύμβολα, αρχέτυπα, μοτίβα ενσαρκώνουν τους επίμονους και διαχρονικούς φόβους, τις επιθυμίες μας. Τα παραμύθια και οι μύθοι, όσο εξωφρενικά κι αν φαίνονται, μιλούν για τις μεγαλύτερες αλήθειες.

Καμιά φορά, η αφήγηση της πραγματικότητας είναι ο τρόπος να την πλάσουμε διαφορετικά. Συχνά δημιουργούμε αφηγήματα που μας βολεύουν και ζούμε μέσα τους, όπως σ' ένα κουκούλι. Είναι η δική μας πραγματικότητα. Οι ιστορίες μας, ακόμα κι αν δεν μιλούν για την πραγματικότητα με ακρίβεια, μιλούν για εμάς μέσα από τον τρόπο που είναι δομημένες.

Είτε μας τα αφηγούνται είτε τα αφηγούμαστε, όπως λέει ο Σαιντ-Εξυπερύ, τα παραμύθια είναι η μόνη αλήθεια της ζωής.

Α. Σχοινιά